

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobkyně: **M. s.r.o.**
sídlem H. 413/32, X O.
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Vymazalem
sídlem Wellnerova 1322/3C, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2021, č. j. 3368-3/2021-900000-311, ve věci
cla,

takto:

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 23. 2. 2021, č. j. 3368-3/2021-900000-311
se zrušuje a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 19 456 Kč do 30 dnů
od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně advokáta JUDr. Tomáše
Vymazala, sídlem Wellnerova 1322/3C, 779 00 Olomouc.

Odůvodnění:

1. Celní úřad pro Olomoucký kraj přijal celní prohlášení žalobkyně s návrhy na propuštění
bezešvých trubek z nerezavějící oceli s kruhovým průřezem tarifní položky 7304 41 (dále
jen „předmětné trubky“), u nichž byl deklarován nepreferenční indický původ a při
propuštění zboží tak nebylo vyměřeno clo. Dne 23. 8. 2019 zahájil tentýž celní úřad u

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

žalobkyně kontrolu po propuštění zboží. Vycházejí zejména z obsahu závěrečné zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) uzavřel, že dodavatel žalobkyně, spol. K. S. M. P. L, V., G., I. (dále jen „K. S.“) dovezla bezešvé trubky z nerezové oceli z Č. l. r. (dále jen „Č.“), kde tyto následně byly opracovány tažením za studena, což však nebylo s to založit jejich nepreferenční indický původ a předmětným trubkám tak zůstal původ čínský. Proto dospěl k závěru, že žalobkyně v celních prohlášeních špatně deklarovala původ a rovněž, že nebylo vyměřeno antidumpingové clo ve výši 71,9 %, kterému čínské bezešvé trubky z nerezové oceli podléhaly podle nařízení Komise (EU) č. 2018/330, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Č. l. r. (dále jen „nařízení o antidumpingovém clu“). Toto clo pak žalobkyni v odpovídající výši vyměřil dodatečnými platebními výměry.

2. Proti těm se žalobkyně bránila odvoláním, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že ve výroku změnil vydané dodatečné platební výměry (doplnil některé právní předpisy, které byly užity, věcné podstaty se změna nedotkla). Žalovaný dospěl k závěru, že předmětné trubky tarifního čísla 7304 41 byly opracovány za studena v I. z trubek tarifního čísla X dovezených do I. z Č., kde byly vyrobeny postupy za tepla. Jelikož přes technologickou a energetickou náročnost opracování provedeného v I. toto není spojeno se změnou tarifního čísla, nezískaly předmětné trubky nepreferenční i. původ. Právě změna tarifního čísla (v důsledku opracování) je totiž kritériem vyžadovaným přílohou 22-01 DA k Nařízení Komise (EU) 2015/2446, jímž se provádí Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (dále jen „prováděcí nařízení“) pro získání původu v zemi, kde k takovému opracování došlo. Výjimkou je opracování dutých profilů na trubky, ale k tomu zde nedošlo, neboť z Č. byly dovezeny trubky, nikoli duté profily.
3. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí. Namítala nesprávné právní posouzení otázky původu předmětných trubek. Podle žalobkyně je nutné při určování původu zboží vycházet přednostně z čl. 60 nařízení Evropského parlamentu Rady č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „celní kodex“) a posoudit reálný význam opracování, což potvrzuje také starší judikatura Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“). Pravidlo upravené v čl. 32 prováděcího nařízení ve spojení s přílohou 22-01 DA je pak dle žalobkyně spíše pomůckou k posuzování původu, která má obsáhnout typické příklady podstatných zpracování a formou vyvratitelné domněnky je spojit se získáním původu v zemi zpracování. Neznamena to však, že žádné jiné typy zpracování nemohou podmínky čl. 60 odst. 2 celního kodexu naplnit.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí. V dalším vyjádření v návaznosti na vydání rozsudku SDEU ze dne 21. 9. 2023 ve věci C-210/22, *Stappert*, uvedl, že tento rozsudek a na něj navazující rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2023, č. j. 4 Afs 119/2023-48 na nyní řešenou věc nedopadají. Žalovaný sice na dvou místech napadeného rozhodnutí uvedl, že v I. byly předmětné trubky vyrobeny z č. trubek sazebního zařazení 7304 49, ale jednalo se o chybu v psaní, což lze odůvodnit tím, že se v dané části odůvodnění žalovaný zaměřil na argumentaci týkající se rozdílu mezi dutými profily spadajícími do položky 7304 49 a troubami, resp. trubkami položky 7304 49. Jakkoliv to dle žalovaného může působit nepatřičně, z ostatních částí rozhodnutí i ze správného spisu vyplývá, že v Indii byly ve skutečnosti za studena zpracovávány trubky spadající do položky 7304 11. U takového zpracování nedochází ke změně původu ani po rozsudku ve věci *Stappert*. Žalovaný navrhl soudu, aby případně položil SDEU předběžnou otázku týkající se

změny původů při zpracování trubek sazebního zařazení 7304 11 za studena na trubky položky 7304 41. Podle žalovaného by částečné zrušení pravidla původu u položky 7304 41, resp. jeho rozšíření, jak jej provedl SDEU ve věci *Stappert*, nemělo být vztaženo na nynější věc, protože žalovaný rozhodoval dle skutkového a právního stavu platného před tímto rozsudkem.

5. Žalobkyně se k uvedenému rozsudku SDEU vyjádřila tak, že skutková zjištění ohledně sazebního zařazení trubek zpracovávaných v Indii jsou jednoznačná. Žalovaný k tomu provedl rozsáhlé dokazování. Předně sice vycházel ze Závěrečné zprávy OLAF, č. OF/2016/0680/B1 (dále jen „zpráva OLAF“), ale poté provedl dokazování doklady dodanými žalobkyní, jež žalobkyně získala od dodavatelů trubek. Poté učinil nyní sporovaný skutkový závěr. Podle žalobkyně rozsudek ve věci *Stappert* a zmíněný rozsudek NSS na věc dopadají.
6. U jednání žalobkyně setrvala na svých námitkách a poukázala na to, že dle čl. 264 Smlouvy o fungování Evropské Unie (SFEU) má rušící rozsudek SDEU účinky *ex tunc*. Proto je nutné zohlednit změnu pravidel původu. Žalovaný s tímto vyslovil souhlas. Žalovaný dále uvedl, že ve věci bylo opravdu zjištěno, že z Č. byly do Indie dovezeny trubky sazebního zařazení 7304 49. Proto se připojil k návrhu na zrušení rozhodnutí. Poukázal však na to, že by bylo nespravedlivé, aby s ohledem na okolnosti případu byla žalobkyni přiznána náhrada nákladů řízení.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Podle čl. 1 odst. 1 nařízení o antidumpingovém clu se ukládá *konečné antidumpingové clo na dovoz bežešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli (jiných než s připojeným příslušenstvím, vhodných pro vedení plynů nebo kapalin, pro použití v civilních letadlech), v současnosti kódů KN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 a ex 7304 90 00 (kódy TARIC 7304410090, 7304499390, 7304499590, 7304499990 a 7304900091) a pocházejících z Č. l. r.*
9. Podle čl. 60 odst. 2 celního kodexu zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby. Podle čl. 62 celního kodexu Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.
10. Podle čl. 32 prováděcího nařízení se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno. Z kapitoly 73 přílohy 22-01 prováděcího nařízení plyne, že se země původu stanoví dle základních pravidel. U položky 7304 41 je uvedeno základní pravidlo, že zboží *Trouby, trubky a duté profily, bežešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)* nabude zemi původu dle pravidla CTH nebo změnou dutých profilů

položky 7304 49. Zkratka CTH přitom dle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla.

11. Posledně uvedeným pravidlem pro určení původů se zabýval SDEU v rozsudku *Stappert*, v němž dovedl neplatnost základního pravidla obsaženého v prováděcím nařízení platného pro zboží podpoložky 7304 41 pro rozpor s čl. 60 odst. 2 celního kodexu, a to v rozsahu, v němž toto vylučuje, aby mělo vliv na původ zboží opracování trub a trubek podpoložky 7304 49 za studena, jehož výsledkem jsou trouby a trubky spadající do podpoložky 7304 41. SDEU závěrem vysvětlil, že základní pravidlo pro určení původu, které se vztahuje na duté profily podpoložky 7304 49, musí být rozšířeno rovněž na trouby a trubky podpoložky 7304 49.
12. Podle čl. 264 SFEU platí, že *je-li žaloba opodstatněná, Soudní dvůr Evropské unie prohlásí napadený akt za neplatný od počátku*. Citované ustanovení upravuje účinky zrušujícího rozhodnutí SDEU vůči přezkoumávaným aktům a uvádí, že zrušení přezkoumávaného aktu (např. právě nařízení Komise) nastává *ex tunc*. Jakkoliv byl rozsudek ve věci *Stappert* vydán až po vydání napadeného rozhodnutí, musel krajský soud s ohledem na tuto skutečnost vycházet ze závěrů popsaných v uvedeném rozsudku a promítnout je do hodnocení věci. Obdobně by soud postupoval, pokud by Ústavní soud zrušil ustanovení tuzemského právního předpisu, které bylo ve správní řízení aplikováno.
13. U ústního jednání bylo účastníky shodně uvedeno, že v této věci byly z Č. do I. dováženy trubky tarifního zařazení 7304 49 (jelikož žalovaný u ústního jednání změnil svůj dřívější postoj týkající se tohoto skutkového závěru, nemělo význam se dřívějšími vyjádřeními žalovaného zabývat; tento skutkový závěr navíc jednoznačně vyplývá, ze str. 21 a 22 napadeného rozhodnutí).
14. S ohledem na závěry plynoucí z rozsudku *Stappert* lze uzavřít, že přepracování trubek položky 7304 49 na trubky položky 7304 41 mělo ve smyslu přílohy 22-01 prováděcího nařízení ve znění rozsudku *Stappert* za následek změnu původu trubek na indický, u nichž se antidumpingové clo nevybírá.
15. Nebylo nutné podávat předběžnou otázku týkající se přepracování trubek 7304 11 na trubky 7304 41, protože trubky prvně uvedeného tarifního čísla nebyly v této věci v I. přepracovány.
16. Žaloba je proto důvodná. S ohledem na tento závěr se soud pro nadbytečnost nezabýval dalšími námitkami ani důkazními návrhy, které žalobkyně uplatnila.
17. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobkyně ve věci zavázán k náhradě jí účelně vynaložených nákladů. Krajský soud sice může podle § 60 odst. 7 s. ř. s. z důvodů zvláštního zřetele hodných výjimečně nepřiznat náhradu nákladů řízení úspěšnému účastníkovi, avšak k takovému kroku zde neshledal důvod. Za okolnosti hodné zvláštního zřetele se považují takové okolnosti, pro které by se jevilo v konkrétním případě nespravedlivým ukládat náhradu nákladů řízení tomu účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, a zároveň by bylo možno spravedlivě požadovat na úspěšném účastníkovi, aby náklady vynaložené v souvislosti s řízením nesl ze svého. Žalovaný sice vycházel z tehdy účinné právní úpravy a nemohl

předvídat její změnu v důsledku zrušujícího rozsudku SDEU, to však nemění nic na tom, že námitky, které žalobkyně již ve správním řízení vznášela, byly důvodné a nebylo by tudíž spravedlivé po úspěšné žalobkyni požadovat, aby nesla náklady řízení ze svého.

19. Účelně vynaložené náklady žalobkyně spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Dále zahrnují odměnu advokáta za poskytnuté úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“) v podobě přípravy a převzetí zastoupení, podání žaloby, vyjádření ze dne 23. 10. 2023 a účasti u jednání dne 12. 12. 2023. Za každý úkon náleží zástupci žalobkyně odměna podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč, tj. celkem 12 400 Kč. Za každý úkon právní služby náleží zástupci žalobkyně paušální náhrada účelně vynaložených výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem 1 200 Kč. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem DPH, přiznal mu soud její náhradu ve výši 21 % počítaných z částky 13 600 Kč. Celkové náklady žalobkyně tedy činí 19 456 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 12. prosince 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu